

SLOVENSKI GOSPODAR

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 24 K, pol leta 12 K in za četrta leta 6 K. — Naročnina izven Jugoslavije 32 K. — Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopošilja do odpovedi. — Udje „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo, če obsegajo 4 strani 40 vin., na 8 straneh 60 vin. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta šte. 5, sprejema naročnine, inserate in reklamacije. Za inserate se plačuje od enostopne petivrtne za enkrat K 180. Za večkratne oglase primeren popust. V oddelku „Mala naznanila“ stane beseda 50 vin. — Inserati se sprejemajo do točka opoldne. Nezaprite reklamacije so poštnine proste.

Orlovska slavnost v Hočah.

Mariborsko orlovsko okrožje priredi ob pri-
liki desetletnice Orla v Hočah na Vnebohod, dne
13. majnika 1920 Orlovsko slavnost v Hočah
na prostorih gosp. Hergouth, posestnika v Spod-
njih Hočah.

Spored: 1. Ob 9. uri slovesna sv. maša v
nadžupnijski cerkvi v Hočah, pri kateri poje
pevski zbor Orlov in cerkveni govor. 2. Popol-

dne ob 3. uri javna telovadba Orlov, Orlic in
naraščaja s sodelovanjem godbe. 3. Orlovski ta-
bor s petjem, govori in deklamacije. 4. Ljudska
veselica: godba, petje, igre in raznovrstna zabava.

Vstopnina: Sedeži 5 K, stojišča 2 K. Šolska
mladina v spremstvu starišev vstopnine prosta.
K obilni udeležbi vabi Mariborsko orlovsko o-
krožje.

Za državo.

1200 let smo živeli v tuji, sovražni državi.

Tuji najezdniki so najprej oropali naš narod
politične svobode, potem so razbili in razdrobili
našo domovino na majhne kose, katere so raz-
delili med sabo z močnimi orajami, ter tako
preprečili med posameznimi deli ne samo celo-
kupnega jugoslovanskega naroda, ampak tudi
našega slovenskega plemena, vse skupne stike
in mu ubili vsako zavest celokupnosti. Razsekali
so nas, kot se seka meso za klobase, ter naše
ljudstvo razdelili med različne večje in manjše
tuje gospodarje: nadvojvode, vojvode, kneze,
grofe, barone ali kakor so se še imenovali.

Ubili so začetke naše kulture in potem
skrbno gledali, da nismo več mogli priti do kul-
ture in izobrazbe, kajti hoteli so imeti pod sabo
samo temno, nezavedno množico, katero bi bilo
lahko izrabljati in krotiti.

Zastupili so naš narod tudi moralno. Ker
so imeli od tega velik dobiček, so vpeljali med
ljudstvom pijančevanje. Saj so gospodarji vino-
gradov bili skoraj izključno sami gospodje, kr-
me so smeli imeti v prejšnjih časih in od njih
vleči dobiček le graščaki, dobiček od žganja in
piva se je stekal edino le v žepe tujih zatiral-
cev. Hoteli so, da bi se ljudstvo množilo ali ne
množilo, kakor bi ravno kazal njihov profit in
kakor so ravno potrebovali delavnih sil in s tem
so ubijali med ljudstvom moralnost.

Ko so padli grofi in baroni, so stopili na
njihovo mesto tuji kapitalisti in uradniki.

Kdor je imel v sebi zmožnosti in silo, da
se je dvignil iz blatnih nižin, je moral postati
janičar in izdajalec naroda. Samo za to ceno je
mogel stopiti v krog takozvanih višjih krogov.

Tako stanje se je imenovalo pri nas drža-
vni red. Ljudstvo je zasovražilo tako državo in
njen red, svetovna vojna mu je jasno pokazala
žalostno stanje, v katerem je živel in podlost
gospodarjev, ki so nad njim gospodovali.

Za ceno ogromnih žrtev smo dobili politično
svobodo in lastno državo. Urejena ne more biti

naenkrat, postaviti moramo šele temelje novega
državnega reda, a že dejstvo, da bo odslej naš
narod „sam sebi volil vero in postave“ je o-
gromnega pomena.

Zavedati se moramo velike razlike, ki vlada
med poprej in sedaj, med prejšnjo in sedanjo
državo.

Država nam je potrebna. Brez nje ni miru
in reda, ni varnosti, svobode in napredka. Od
razpada Avstrije sem smo imeli prilike dovolj,
da smo se prepričali, kako potrebna nam je
krepka državna oblast. Naša dolžnost mora to-
rej biti, da vzbujamo zavest, kako potrebna je
država in državna oblast, podučujemo na vse
strani, kako velika je razlika med tujo zatiralsko
in med svojo lastno državo, vzgajamo z vzgle-
dom in z besedo vse, na katere imamo vpliv,
za dobre državljane.

Državo imamo, treba, da jo izgradimo, a ne
ubijemo.

Dva stebra naše države sta: dinastija (vla-
darska hiša) in vojaštvo. Bodimo veseli, da nam
je previdnost brez našega sodelovanja dala di-
nastijo, ki je sredi sedanjih neurejenih razmer
ona mirna in trdna točka, ki daje jamstvo mir-
nega razvoja vsemu. Kako težek bi bil naš po-
ložaj, ako bi imeli republiko in bi se sedaj, ko
ne moremo ustvariti niti parlamentarne vlade,
še prepirali med sabo, kdo naj bo predsednik
naše republike.

Vojaštvo nam je potrebno, da varuje naše
meje, a tudi, da vzdržuje mir in red v državi.
Srbski vojak, ki se je s takim brezprimernim
junaštvom boril toliko let za svobodo svoje do-
movine, se žrtvuje tudi, da brani naše meje in
varnost naših ljudi, da bomo znali sami braniti
našo svobodo kot naš najdragocenejši zaklad —
a podlaga te svobode je dobro organizirana drža-
va.

Državna misel mora globoko prodreti v vsa
srca naših državljanov in prihranili si bomo
marsikako razočaranje.

vode, če se hoče doseči popoln uspeh. Lansko
leto sem opazoval, da so le oni vinogradniki do-
segli popoln uspeh, ki so uporabljali 20/0 ne
galično-apnene zmesi, to se pravi oni, ki so vzeli
na 100 litrov vode 2 kili galice.

Ravnati se moramo tedaj pri sestavi galič-
no-apnene zmesi po vremenu, ki isto leto pre-
vladuje; pred vsem ne smemo preveč štediti z
galico.

Pri sestavi galično-apnene zmesi pa se na-
vadno dela tudi ta napaka, da se doda preveč
apna. Vedno se še noče upoštevati, ozir. se pre-
malo upošteva dejstvo, da apno ni tvarina, s
katero bi se dala peronospora preprečiti, tem-
več, da je apno le snov za ublažitev razjedalnih
lastnosti galice in se uporablja pri sestavi zmesi
le v svrhu neutralizacije, to se pravi, z apnom
se odvzame, ozir. ublaži razjedalna lastnost ga-
lice, ker bi se inače požgalo s škropivom perje.

Pa to še ni vse! Dognano je, da apno jem-
lje zatiralno moč bakreni galici, ozir. učinkujo-
čemu delu iste, bakrenemu oksidu. Čim več to-
raj primešamo apna galično-apneni zmesi, tim
manj učinkuje to škropivo. Apno se mora te-
daj smatrati kot potrebno zlo, ki ga sicer mo-
ramo dodati gotovo množino, a s vsakim do-
datkom nad to množino si škodujemo sami sebi.

Apno omeji učinek galice tudi na ta način,
da nastanejo iz njegovih prvotno v vodi lahko
raztopljivih spojin na zraku ogljikovo kisle spo-
jine (n. pr. ogljikovokislo apno — navadni ap-
nenec), ki so pa skoraj neraztopljive v vodi. Če
si predstavimo, da je vsaka trohica galice, kot
učinkujočega sredstva proti peronospori, obdana
od skoraj neraztopljive plasti ogljikovokislega
apna (apnenca), lahko uvidimo, zakaj vsak do-
datek apna, ki ni potreben za neutralizacijo kis-
lega značaja galice, učinkujočo moč iste poma-
jšuje, ozir. preprečuje.

Koliko apna se torej naj dodane galični
raztopini?

To se v številkah žal ne more navesti, ker
je apno zelo različno v svoji sestavi, ozir. vse-
buje različne množine apnenega oksida, spoje-
nega z vodo (kalciumoksidhidrata), ki je učin-
kujoč del v apnu, oni del, ki neutralizira kisli
značaj galične sestavine, to se pravi, ki povzro-
či spojitev kislin (posebno žveplene kisline) n.
pr. v žveplenokislo apno (sodra ali gips), ki ni-
ma nobenih razjedalnih lastnosti.

Poznamo pa sredstvo, s katerim se na naj-
priprostejši način da določiti, koliko apnenega
beleža moramo dodati raztopljeni galici, da jo
razkisamo in sicer je to takozvani rdeči lakmus-
papir, ki postane moder v trenutku, ko je do-
volj apna v tekočini. Še boljši, kakor lakmus,
je pa takozvani fenoltaleinipapir, ki je bel in
postane živordeč, ko nastopi neutralizacija. Obe
vrsti reagenčnega papirja se dobijo v lekarnah,
lahko se pa tudi naročita pri drž. kmetijsko-
kemičnem preskuševališču v Mariboru.

Pri sestavi galično-apnene zmesi z reagenč-
nim papirjem se dodane galični raztopini apneni
belež v manjših partijah, oboje se pomeša in
pomoli od časa do časa majhen košček reagenč-
nega papirja v mešanico. Kakor hitro postane
rdeči lakmus lepo moder, ozir. fenoltalein lepo
rdeč, je to dokaz, da je dovolj apna v mešani-
ci. Škropivo je gotovo!

Kar se tiče napak, ki jih opazamo pri škrop-
lenju, je največja napaka ta, da se na škrop-

Skoda, povzročena po peronospori in oidiju lansko leto in kako se je je obvarovati letos.

Kar se tiče zatiranja trtnih škodljivcev, pe-
ronospore in oidija, se žal še vedno delajo ve-
like napake. Zatorej mi naj bo oproščeno, če
se spet lotim razmotrivanja te stare tvarine ter
poskušam opetovano opozoriti na nedostatke, ki
se delajo pri zatiranju teh najhujših sovražnikov
naše vinske trte.

Pri zatiranju peronospore se delajo napake
1. pri sestavi galično-apnene zmesi; 2. pri izva-
anju škropljenja.

Kar se tiče množine galice, ki jo uporab-
ljamo pri sestavi galično-apnene zmesi, se pre-
malo upošteva dejstvo, da je množina modre
galice, ki jo moramo vzeti na 1 hl vode, od-
visna od vremena dotičnega leta. Med tem, ko
v normalnih letih zadostuje 1 kg galice na hl.
vode, ta množina niti od daleka ne zadostuje v
vlažnih letih, kakor je bilo lansko. V vlažnih
letih se mora uporabiti precej močnejše tekoči-
ne, to se pravi, vzeti se mora več galice na hl.

Ijenje grozdja sploh premalo ali celo nič ne ozira. Posledica tega nedostatka je bila n. pr. lanskó leto zguba najmanj ene četrtine trgatve (od 2—50% in več po različnih krajih) na Štajerskem, to je približno 75.000 hl vina. Računljeno po 1000 K hl, znaša zguba na narodnem premoženju 75 milijonov kron, ki je nastala v glavnem le vsled tega, ker zanemarjamo škropljenje grozdja.

Če hočemo v prihodnje preprečiti nevarnost, da nas spet ne zadene enaka katastrofa, ne bo drugega preostalo, nego da se navadimo obračati potrebno pozornost tudi škropljenju grozdja.

Razun pri prvem škropljenju, dokler še grozdje ni skrito v perje, se pa grozdje ne da škropiti ob enem, ko se škropi ostali trs, ozir. škropitev mladja in grozdja se praktično ne da izvesti ob enem. Grozdje se mora tedaj posebej škropiti in sicer se za to delo potrebuje dva delavca. Prvi odkriva s pomočjo palice grozdje, drugi ga pa škropi. Potrebno je, da se to delo ponovi vsaj enkrat in sicer se škropi grozdje drugič (prvikrat se je škropilo ob enem z mladjem) neposredno, ko je trta odcvetela, tretjkrat 10—14 dni pozneje.

Za škropljenje grozdja najbolj pripravi so pršilniki, ki omogočijo trenutno ukinjenje in vzpostavitev pršenja, takozvani „pršilniki na ukinjenje“, ker se z njimi prihrani mnogo tekočine. Pa taki se danes žal tudi ne dobijo. Kdor jih je nabavil pred vojso, bo dobro storil, če se jih posluži.

Pripomniti je še, da kakor hitro nastopi moka na jagodah (znana voščena prevleka) škropljenje grozdja itak le malo pomaga, ker se škropivo takih jagod več ne prime in odteče. Delo mora biti tedaj na vsak način opravljeno, predno se pojavi moka na grozdju.

Pred vojso so si oni posestniki, ki so grozdje žveplili z žveplom, kateremu je bilo primešano 3—5% modre galice, s takozvanim „solfe ramato“, lahko škropljenje grozdja prihranili in sicer za to, ker je dodatek modre galice v obliki finega prahu preprečil ali vsaj zdatno omejil nastop peronospor na grozdju. Začasno se pa takega žvepla ne dobi. Kdor tedaj hoče svoj vinograd obvarovati grozdne peronospore, mu nič drugega ne preostane, nego škropiti grozdje na goraj popisani način.

Za škropitev grozdja je porabiti najmanj 2% galično-apneno zmes.

Kakor je razvidno iz goraj navedenih izvajanj torej pravilna sestava galično-apnene zmesi ni tak enostavna in lahka, kakor se splošno misli in se bo moralo v tem oziru v prihodnje natančneje postopati. Nepravilni sestavi tega škropiva je pripisati večkrat slabo učinkovanje škropljenja in ogromno škodo, ki nastane vsled tega v vinogradih.

V tem oziru mnogo bolj praktične so razne druge bakrene sestavine, ki imajo potrebne primese v svrhu neutralizacije bakrenih soli že dodane in jih je treba le v vodi raztopiti.

Ena taka, do sedaj še premalo upoštevana sestavina je bakrena maža (pasta) „Bosna“, ki ima le to slabo lastnost, da se nje učinkujoči del (bakreni klorid razkisan z apnom) rad vsede na dno, na kar je pri škropljenju treba ozir. jemat ter škropivo večkrat pridno mešati. Pri polnjenju škropilnice se škropivo itak vsakokrat dobro premeša, le med škropljenjem je treba brento večkrat dobro stresti, kar se lahko zgodi kar na hrbtu, ne da bi se jo moralo sneti raz ramen. In to je edino za kar ima skrbeti oseba, ki škropi in v čem se razlikuje škropljenje z „Bosno“ od škropljenja z galično-apneno zmesjo: — bore malo — tako, da je skoraj neverjetno, kako je mogla ta malenkost zabraniti do sedaj splošno uporabo „Bosne“ namesto galice, s katero ima enako zatiralno vrednost. Kako prijetno je pa škropljenje z „Bosno“ v primeri z galično-apneno zmesjo. Prva ne zamaši nikoli pršilnika, kakor se to dogaja nešteto krat pri drugej, posebno če se je porabil pri sestavi količak slabo precejen apneni belež.

Za „Bosno“ še tudi govori dejstvu, da je precej cenejša, nego galica, ker vsebuje manj dragocenega bakra in je toraj že iz ekonomičnega kakor tudi iz narodno gospodarskega stališča (baker se začasno mora uvažati iz inozemstva) edina na mestu.

Škropi se z eno do 2% tekočino, to se pravi, 1 kg ozir. 2 kg „Bosne“ se vzame na 100 litrov vode.

Po mojem mnenju in tudi po mnenju dru-

gih strokovnjakov je „Bosna“ škropivo prihodnosti in kdor se ga bo preje poprijel več bo profitiral!

Kar se tiče zatiranja grozdne plesnobe ali oidija stoji razmere še slabše, kakor glede peronospor, kajti veliko je še vinogradnikov, ki o rednem žveplanju (glavno sredstvo proti oidiju) nočejo sploh nič vedeti, češ, da je nepotrebno in skvari vino. Zaradi tega je škoda, ki jo povzroči oidij našemu vinogradništvu navadno še večja nego vsled peronospor. Lansko leto pa sta si oidij in peronospora držala nekako ravnotežje in račun na se, da je na rovaš obeh boleznih pripisati polovica trgatve, ki je šla v zgubo; $\frac{1}{4}$ odpade, kakor smo že rekli na peronosporo in en četrt pa pride na oidij, kar znaša nadaljnih 75.000 hl, ozir. nadaljnih 75 milijonov kron zgube na narodnem premoženju.

Pa pravici na ljubo bodi povedano, da te škode lansko leto niso bili krivi vinogradniki sami, temveč deloma tudi pomanjkanje zatiralnih sredstev in slabe vremenske razmere. Lansko leto, kakor tudi že med vojso, je manjkalo popolnoma najboljšega sredstva proti oidiju, fino zmletega žvepla. Bilo je na razpolago le takozvano sublimirano (prehlapjeno) žveplo (žvepleni cvet), ki je pa mnogo manj učinkovito, nego zmletó žveplo, ki je bolj fino, kristalizirano in se vsled tega na solcu lažje razkroji v žvepleno sokislino, katera edina učinkuje uničevalno na trosje oidija, čigar klitje prepreči, ozir. čijega klitje uniči.

Ker bo tudi letos za žveplanje trt le žvepleni cvet na razpolago, se vinogradniki s tem opozarjajo, da je treba z žveplanim cvetom žveplanje trt večkrat ponavljati, če se hoče doseči popoln uspeh, kakor bi to bilo potrebno pri uporabi zmletega žvepla. Žveplati je treba 4—5 krat (pred cvetom enkrat in po cvetu vsak teden po enkrat do konca julija), namesto dve do trikrat — in po vsakem močnejšem dežju žveplanje ponoviti. Spočetka je žveplati celi trs, pozneje le grozdje.

Oidij pa se da saj deloma preprečiti tudi s salojidinom (natrijevim tiosulfatom), ki se ga primeša po $\frac{1}{2}$ kg na 100 l galično-apnene zmesi. Dodati pa se sme še le že pravilno pripravljene zmesi, kateri še pa manjka toliko vode, da ima v sodu prostor raztopina salojidina. Osebito za škropljenje grozdja je primes salojidina toplo priporočati in se naj nikoli (posebno v bolj vlažnih letih) ne opusti!

Če nastopa oidij zelo močno in vsled slabega vremena ni mogoče žveplati, se priporoča poraba kalijevega hipermanganata, od katere snovi se vzame na 100 litrov vode 20 dek in 2—3 kg apna. Hipermanganat se raztopi v polovici vode, v drugi polovici pa pripravi apneni belež, ki se potem prilije raztopini hipermanganata. S to mešanico je grozdje močno poškopiti in ono se, kakor pravijo, kmalo obriše (z njega zginejo sledovi bolezni).

Toda hipermanganat učinkuje le kratko in se mora škropljenje pri vsakem napadu ponoviti.

Kar se časa tiče, v katerem se mora začeti z zatiranjem oidija in peronospor, je omeniti, da je to odvisno od stopinje toplote, ozir. vlažnosti spomladanskega časa. Dognano je, da se peronospora, dokler pada temperatura po noči redoma pod 15° C, ne razvija, četudi je dovolj vlažnosti v vinogradu. Zatorej se v času primeroma hladnih noči ni bati okužitve po peronospori. Nasprotno pa oidij lahko nastopa (četudi se ne razvija močno) pri precej nižjih stopinjah toplote (od 5°—10° C) in njega razvitek ni popolnoma nič odvisen od vlažnosti v vinogradu. Zaradi tega bi bilo umestno, da se preje žvepla, nego škropi in ne narobe, kakor se to navadno dela.

Sploh se opaža pri nas, da škropijo vinogradniki proti peronospori prvokrat navadno pre-rano, ko je mladje komaj izlezlo iz popkov, drugič pa prepozno, ko je mladje že nad $\frac{1}{2}$ metra visoko, kar je vzrok, da med obojim škropljenjem nastopi navadno peronospora. Ko pri nas navadno prvič škropijo, bi bilo dobro prvič žveplati, a prvo škropljenje preložiti na kakih 8—14 dni pozneje, na čas, ko je mladje po večini že nad peden dolgo ali z drugimi besedami rečeno, kratko predno začne trta cveteti, bi se moralo prvokrat škropiti; 10—14 dni pozneje drugič in čez nadaljnih 14 dni tretjkrat. Po drugem in tretjem škropljenju je vsakokrat posebej grozdje poškopiti in potem požveplati. Le v slučaju, da so noči v prvi spomladi nenavad-

no tople, se priporoča škropiti prvokrat malo ranee, pri čem je pa potrebno, da se škropljenje pred nastopom cveta ali celo med cvetom ponovi. — Vinarski ravnatelj Puklavec.

Politični ogled.

Jugoslavija.

Splošna železničarska stavka, ki je vibrala po celi Jugoslaviji, je končala z zmago vlade in porazom za stavkarje. Vlada je stala v celi dobi štrajka odločno na stališču, da se sploh ne pogaja s stavkarji radi zboljšanja plač, dokler se ti ne vrnejo na delo. Poklic železničarjev k orožnim vajam, ukinjenje prehrane stavkarjem, prepoved zborovanj, aretacije glavnih kolovodij štrajkarjev in prepoved alkohola, vse te vladne naredbe so prisilile stavkarje, da so se podali na delo in je danes železniški promet v istem starem tiru, kot je bil pred stavko. Sedaj, ko vozijo vlaki, je dr. Korošec izjavil, da se bo vlada potrudila, da zboljša plače železničarjem. Neustrašenemu nastopu našega prometnega ministra dr. Korošca se imamo zahvaliti, da štrajk ni uspel in da nam komunisti že niso strmoglavili samo vlade, ampak celo države, ki je bila ravno sedaj v opasni nevarnosti. Dr. Korošec, ki nam je zgradil Jugoslavijo, jo je sedaj tudi obvaroval pred komunističnim polomom.

V Beograd so dospeli naši mirovni delegati iz Pariza in poročajo regenta in ministrom o poteku reševanja jadranskega vprašanja.

Govori se v merodajnih političnih krogih, da bo mirovni odposlanec dr. Vesnić sestavil nove vlade, ki naj bi obstojala iz vseh strank.

V Zagrebu in Karlovcu, kjer so pri občinskih volitvah dobili pretežno večino komunisti in celo županstvo v roke, je vlada razveljavila vse komunistične mandate.

Črnagora je zasedla mesto Skader.

V Parizu bo od 4. do 7. t. m. mednarodno trgovsko zborovanje, katerega se bodo udeležile vse evropske države. Jugoslavija odpošlje na ta zbor odposlance vseh strank, Jugoslovanski klub bosta zastopala poslanca dr. Hohnjec in Banič.

Na Koroškem bo kmalu ljudsko glasovanje. Komisija, ki bo nadzorovala in vodila to glasovanje, je že imenovana. Naše čete so zapustile Koroško, ostalo je tamkaj le še naše orožništvo. General Maister, ki je poveljeval na Koroškem, vodi sedaj v Mariboru štajersko obmejno poveljstvo in komando mesta Maribor.

Mirovni posvet.

Mirovni posvet, ki zboruje v San Remu, je sklenil stopiti z boljševisko Rusijo v prijateljske odnose.

Francija.

Komaj je na Francoskem ponehala pred nekaj tedni stavka železničarjev, že je izbruhnila druga, ki se je pričela 30. aprila.

Avstrija in Madžarska.

Za časa štrajka v Jugoslaviji so upali Avstrijci in Madžari, da se bodo, ako zmagajo pri nas komunisti, nekaj privoščili od Jugoslavije. Madžari so celo zbirali čete pri Subotici. A tozadevni up obeh držav je splaval po vodi, ker je v Jugoslaviji dobil komunizem breo kot nikjer v Evropi.

Poljska.

Poljaki so začeli zadnje dni veliko ofenzivo proti ruskim boljševikom. Poljska poročila govorijo o velikih porazih boljševiških čet, o 15-tisoč vjetnikih, plenu topov in železniškega materiala. Poljske čete so celo zasedle rusko mesto Kijew. Sovjetska Rusija pa grozi Poljski, da se bo lotila boja na življenje in smrt: Sedaj gre: Ali propade v tem boju Poljska ali Rusija.

Gospodarstvo.

Delo kmetijskih podružnic je treba odslej osredotočiti v tem, da se organizira vnovčenje sadja. Možje, posvetujte se in pošljite tajništvo Slov. kmetijske zveze v Mariboru svoje zahteve, da jih izroči vladi poslancem.

Viničarsko vprašanje. Da se reši viničarsko vprašanje, so se zbrali v četrtek dne 29. aprila